

ΜΑΚΑΡΙΟΣ

ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας, ὑπέρτιμος καί Ἐξαρχος πάσης Ὠκεανίας, τοῖς Θεοφιλεστάτοις Ἐπισκόποις, τῷ εὐαγεῖ κλήρῳ, ταῖς μοναστικάῃς ἀδελφότησι καί παντί τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώματι τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, χάρις εἴη καί εἰρήνη παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι καί ἀγαπητά μου παιδιά,

Ἀκολουθώντας τήν ἱερά παράδοση καί τό ἥθος τῶν προγόνων μας, ἐορτάζουμε πανηγυρικῶς τίς ἐπετείους τῶν σημαντικῶν καί καθοριστικῶν γιά τήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους μας ἱστορικῶν γεγονότων. Μιά τέτοια σημαντική ἐπέτειος προβάλλει μέ λαμπρότητα ἐνώπιόν μας, καθῶς ἀνατέλλει ὁ μήνας Μάρτιος τοῦ ἔτους πού διανύουμε, κατά τόν ὁποῖο συμπληρώνονται ἑκατό ἔτη ἀπό τήν ἴδρυση, ὑπό τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου, τῆς τότε «Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αὐστραλίας καί Νέας Ζηλανδίας» (Μάρτιος 1924 – Μάρτιος 2024) καί μετέπειτα «Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας» (1η Σεπτεμβρίου 1959). Δύο χρόνια πρό τῆς ἰδρύσεώς της, ἐπὶ Πατριαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Μελετίου Δ΄ (Μάρτιος 1922), εἶχε προηγηθεῖ ἡ ἐπανυπαγωγή τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας τῆς πέμπτης ἡπείρου στή δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μετά ἀπό τήν ἄρση τῆς παραχωρήσεως στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τοῦ κανονικοῦ δικαιώματος πνευματικῆς προστασίας καί ἐποπτείας αὐτῆς. Πρόκειται γιά τό σημεῖο τοῦ χρόνου, κατά τό ὁποῖο συντελεῖται μία ὄντολογικῶν διαστάσεων μεταβολή στήν πορεία τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Οἱ πρωταγωνιστές τῶν γεγονότων ἐκείνης τῆς περιόδου εἶναι μᾶλλον ἀπίθανο νά εἶχαν συνειδητοποιήσει τήν ἱστορικότητα καί τή σπουδαιότητα τῶν στιγμῶν πού βίωναν. Ἐμεῖς ὅμως σήμερα εἴμαστε σέ θέση νά γνωρίζουμε καί νά ἔχουμε πλήρως κατανοήσει πόσο εὐλογημένη καί καταλυτική γιά τήν πορεία τῆς Ὁρθοδοξίας στήν Αὐστραλία ἦταν ἡ ἔνταξη τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας κάτω ἀπό τήν πνευματική σκέπη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τό ὁποῖο μᾶς προστάτεψε σέ δύσκολους καιρούς, μερίμνησε γιά τήν ἐδραίωση τῆς πίστεως τῶν Ἑλλήνων στήν Ὠκεανία, θεράπευσε πολλάκις τίς λειτουργικές, πνευματικές καί κοινωνικές ἀνάγκες τῶν μεταναστῶν καί κατηύθυνε τούς κατά καιρούς Ποιμενάρχες τῆς Αὐστραλίας στό ἐκκλησιαστικό, ἐκπαιδευτικό, ἐθνικό καί σωτηριολογικό τους ἔργο.

Τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο δέν ἔπαυσε ποτέ νά ἀγωνιᾷ καί νά φροντίζει γιά τό ἐδῶ ποίμνιό του, σέ αὐτή τήν εὐλογημένη χώρα πού ζοῦμε, στή δεύτερη πατρίδα μας. Μιά τρανή ἀπόδειξη αὐτῆς τῆς μεγάλης πραγματικότητος

είναι και οι πρόσφατες αποφάσεις της Αγίας και Ιεράς Συνόδου σχετικά με την Αρχιεπισκοπή μας, οι οποίες ελήφθησαν μετά από θετική εισήγηση του Οικουμενικού μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου και πού, κατά θεϊκή συγκυρία, έρχονται να επισφραγίσουν την πρώτη εκατονταετία και να εγκαινιάσουν την έναρξη της νέας μας πορείας. Πολλές φορές έχουμε τονίσει ότι «είμαστε έτοιμοι για τό μέλλον». Όμως, μετά από τη μεγάλη και ιστορική απόφαση της Μητρός Έκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως και του Πατριάρχου μας σχετικώς με τό νέο Σύνταγμα της Αρχιεπισκοπής, είμαστε πλέον σίγουροι ότι τό μέλλον πού έτοιμάζουμε για τά παιδιά μας θά είναι απαλλαγμένο από τίς διχόνοιες και τούς διχασμούς του παρελθόντος και, κυρίως, θά είναι απαλλαγμένο από εκκλησιαστικά σχίσματα και μερισμούς.

Τό νέο Σύνταγμα της Αρχιεπισκοπής μας αποτελεί τόν καρπό της συνεργασίας της ελαχιστότητός μου με τούς εγκρίτους Καθηγητές του Κανονικού Δικαίου της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Θεόδωρο Γιάγκου και π. Χρυσόστομο Νάσση. Έχει εγκριθεί από τούς Θεοφιλεστάτους Επισκόπους πού διακονούν στην Ιερά Αρχιεπισκοπή μας, από τά μέλη του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου, αλλά και από ομάδα εμπειρών νομικών, της οποίας ήγήθηκε ό Έντιμολογιώτατος Άρχων του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου και εξαίρετος νομικός κ. Νικόλαος Παπαναστασίου, έτσι ώστε να ικανοποιεί τίς έπιταγές της έννόμου τάξεως της Κοινοπολιτείας της Αυστραλίας, έντός της οποίας δραστηριοποιούμεθα.

Τό νέο Σύνταγμα έρχεται να αντικαταστήσει τό παρωχημένο αντίστοιχο του 1959, να θεραπεύσει τίς σύγχρονες ανάγκες, οι οποίες εύλόγως έχουν προκύψει ύστερα από την παρέλευση τόσων δεκαετιών, να καλύψει πολλά κενά πού δημιουργήθηκαν με την αύξηση του πληθυσμού και τη δημιουργία πολλών ιδρυμάτων και οργανισμών μας και, τέλος, να κατοχυρώσει θεσμικώς, έτι περισσότερο, τη θέση του Οικουμενικού Πατριαρχείου έναντι των Αυστραλιανών αρχών. Η σπουδαιότερη αλλαγή πού εισάγεται με τό νέο Σύνταγμα είναι ότι ή διοίκηση της Έκκλησίας θά ασκεΐται πλέον από την «Ιερά Έπαρχιακή Σύνοδο», στην οποία προεδρεύει ό εκάστοτε Αρχιεπίσκοπος και μετέχουν όλοι οι Επίσκοποι πού διακονούν την Ιερά Αρχιεπισκοπή μας και οι όποιοι στό έξής θά ονομάζονται «Χωρεπίσκοποι». Η νέα αυτή κατάσταση αποτελεί σταθμό για την εκκλησιαστική πραγματικότητα της Αυστραλίας, καθώς εισάγει ένα σύστημα διοικήσεως πού διορθώνει δυσλειτουργίες του παρελθόντος και έναρμονίζεται προς τίς εκκλησιολογικές και ιεροκανονικές έπιταγές της Ορθοδόξου Έκκλησίας.

Έχοντας όλα αυτά ενώπιόν μου, μνημονεύω με εύγνωμοσύνη τούς μακαριστούς προκατόχους μου Ιεράρχες, από τό 1924 έως και τό 2019, Χριστοφόρο, Τιμόθεο, Θεοφύλακτο, Ίεζεκιήλ και Στυλιανό, οι όποιοι έποίμαναν την Αρχιεπισκοπή μας με ένθεο ζήλο και αφοσίωση. Μνημονεύω τούς εύλαβέστατους κληρικούς μας, πού όργωσαν κυριολεκτικά την αυστραλιανή γή, για να στηρίξουν τούς πρώτους Έλληνες και να θεραπεύσουν τίς ανάγκες τους. Με μεγάλη εύγνωμοσύνη μνημονεύω, επίσης, όλους τούς μετανάστες πού έφτασαν στην πέμπτη ήπειρο και δούλεψαν σκληρά και αγωνίστηκαν κατά τά

προηγούμενα έκατό χρόνια, προκειμένου νά χτίσουν ένα καλύτερο μέλλον για τίς επόμενες γενεές.

Παράλληλα, καί μετά τίς ιστορικές αποφάσεις του Πατριαρχείου μας, σās καλῶ ὅλους σέ δοξολογική προσευχή πρὸς τόν Δωρεοδότη Κύριο γιά τή μεγάλη αὐτή εὐεργεσία τήν ὁποία ἐλάβαμε, εὐχόμενος τό νέο Σύνταγμα νά ἀποτελέσει ἐφαλτήριο μείζονος κατά Θεόν προκοπῆς καί ἀφορμή ὑψηλότερης πνευματικῆς πορείας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τοῦ ποιμνίου μας. Τέλος, σās παρακαλῶ νά ἐκφράσουμε ἐνωμένοι, «ἐν ἐνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ», τή βαθιά μας εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν Οἰκουμενικό μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο καί τούς ἁγίους Συνοδικούς Ἀρχιερεῖς γιά τίς αποφάσεις τους ὑπέρ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας καί νά καταθέσουμε, γιά μιᾶ ἀκόμη φορά, τά πιό εἰλικρινῆ αἰσθήματα τῆς υἱικῆς μας ἀφοσιώσεως καί ἀγάπης πρὸς τή Μητέρα Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Βαρθολομαίου
τοῦ Παναγιωτάτου καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πολλά τά ἔτη!!!

Ἐν Σύδνεϋ, τῇ 10ῃ Μαρτίου 2024,
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Αὐστραλίας Μακάριος
Ἐπέρτιμος καί Ἐξαρχος πάσης Ὠκεανίας